

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 17 mei 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van zwemluiers.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 15 juni 2022 heeft het Zorginstituut het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 9 september het hoorzittingsverslag d.d. 17 augustus 2022 en aanvullende stukken aan het Zorginstituut gestuurd met het verzoek om een definitief advies.

In artikel B.3 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelen omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zvw is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Het voorlopig advies d.d. 15 juni 2022 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Situatie van verzoeker

Verzekerde is vijf jaar oud en heeft een ontwikkelingsachterstand, als gevolg waarvan hij nog niet zindelijk is. Op de school waar verzekerde speciaal onderwijs volgt is een zwembad. Verzoeker wil voor verzekerde zwemluiers vergoed krijgen ten laste van de basisverzekering.

Verweerder heeft in eerste instantie het verzoek afgewezen en aangevoerd dat er in de basisverzekering geen vergoeding is opgenomen voor zwemluiers. Verweerder heeft ook de vraag gesteld aan het Zorginstituut of zwemluiers kunnen vallen onder de aanspraak artikel 2.11, 2e lid van de Regeling zorgverzekering (Rzv).

Het Zorginstituut heeft de volgende reactie gegeven:

'Hartelijk dank voor uw bericht. Het standpunt dat speciaal ondergoed - waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie - hantsops of speciale zwemkleding niet onder de te verzekeren prestatie valt, met uitzondering van wegwerpfixatiebroeken ofwel netbroeken, geldt nog wel.'

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie-absorptiemateriaal, kunnen echter vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Uit dit artikel volgt dat voor kinderen van drie en vier jaar met een niet-fysiologische vorm van incontinentie absorberende incontinentiematerialen onder de te verzekeren prestatie vallen. Kinderen tot drie jaar hebben nooit recht op vergoeding van incontinentie-absorptiemateriaal.

Kinderen van vijf jaar en ouder kunnen aanspraak maken op vergoeding van incontinentie-absorptiemateriaal ongeacht de vorm van de incontinentie, tenzij alleen sprake is van kortdurende incontinentie of nachtelijk bedplassen (enuresis nocturna).'

Hiertoe heeft verweerder besloten dat de aangevraagde zwemluiers vallen onder de aanspraak.

Verweerder heeft op een later moment aangegeven dat zwemluiers niet gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal. Verweerder heeft toen aanleiding gezien om een nadere vraag te stellen aan het Zorginstituut.

Het Zorginstituut heeft hierop de volgende reactie gegeven:

'In onze eerste reactie hebben wij aangegeven dat zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie-absorptiemateriaal, kunnen vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Dit betekent dat als zwemluiers geen incontinentieabsorptie materiaal bevatten, zij dus niet onder de aanspraak kunnen vallen. Inmiddels hebben wij begrepen dat zwemluiers nooit gemaakt zijn van absorberend materiaal. Zwemluiers kunnen daarom niet gezien worden als incontinentieabsorptie materiaal en vallen dus niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.'

Hiertoe heeft verweerder de aanvraag voor vergoeding van de zwemluiers afgewezen, omdat de aangevraagde zwemluiers niet vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Verweerder heeft uit coulance aangegeven een wasbare zwemluier te willen vergoeden. Verweerder geeft aan dat deze wasbare zwemluier verstelbaar is en dus jaren mee kan.

Juridisch kader

De aanspraak op uitwendige hulpmiddelen te gebruiken bij urinelozing en defecatie is neergelegd in artikel 2.6 onder d van de Rzv en nader uitgewerkt in artikel 2.11 van de Rzv.

Volgens artikel 2.11 van de Rzv omvatten hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel d, uitwendige hulpmiddelen met al dan niet inwendige onderdelen te gebruiken bij stoornissen in de functies gerelateerd aan urinelozing en defecatie.

De zorg omvat ingevolge artikel 2.11, lid 2 van de Rzv absorberende incontinentie-absorptiematerialen voor:

- Kinderen van drie of vier jaar als sprake is van een niet-fysiologische vorm van incontinentie. In de toelichting bij de Rzv staat nader omschreven dat de term 'niet-fysiologische vorm van incontinentie' betekent dat sprake is van ongewild urineverlies op basis van een anatomische afwijking aan de urine- en/of darmwegen dan wel een neurologische aandoening waarbij op voorhand vaststaat dat verzekerde nooit continent zal zijn.

- Voor verzekerden van vijf jaar of ouder, tenzij sprake is van kortdurende incontinentie of van enuresis nocturna.

Kinderen tot drie jaar hebben nooit recht op vergoeding van incontinentiemateriaal.

In artikel 2.11, 3e lid van de Rzv staat wat uitgesloten is van de aanspraak. Voor zover relevant in dit geschil, staat in de toelichting bij de Rzv dat er speciale kleding op de markt is voor zowel mensen met een stoma als mensen met incontinentieproblemen. Het gaat dan bijvoorbeeld om speciaal ondergoed – waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie – hansops of speciale zwemkleding. Ook bestaan banden en hoesjes om de stoma en het stomazakje te verbergen. Dergelijke kleding valt niet onder de te verzekeren prestatie, met uitzondering van wegwerpfixatiebroeken ofwel netbroeken. Door de mogelijkheid om netbroekjes te verstrekken kan worden tegengegaan dat een verschuiving plaatsvindt van de goedkopere tweedelige systemen (inlegverbanden met fixatiebroekje) naar de duurdere eendelige systemen (incontinentiepants).

Beoordeling

De informatie in het dossier is juridisch beoordeeld.

Uit het dossier blijkt dat de vraag of verzekerde een indicatie heeft voor incontinentiemateriaal niet in geschil is. De vraag in geschil is of de zwemluiers vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Het Zorginstituut wil graag nogmaals opmerken, dat het advies van het Zorginstituut geen betrekking kan hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Zoals reeds uiteengezet valt speciale kleding voor zowel mensen met een stoma als mensen met incontinentieproblemen niet onder de aanspraak. Het gaat dan bijvoorbeeld om speciaal ondergoed – waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie – hansops of speciale zwemkleding.

Uit de beschikbare informatie in het dossier blijkt dat de aangevraagde zwemluiers niet aangemerkt worden als de in artikel 2.11, 3e lid, onderdeel c Rzv van vergoeding uitgesloten speciale zwemkleding.

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie absorptiemateriaal, kunnen vallen onder artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Het onderscheid zit hem in het wel of niet absorberen.

Verweerder heeft aangegeven dat zwemluiers nooit gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal. Zwemluiers kunnen daarom niet gezien worden als incontinentie absorptiemateriaal en vallen niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Conclusie

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie absorptiemateriaal, kunnen vallen onder artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Als zwemluiers niet gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal, vallen deze niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Zwemluiers die niet bestaan uit incontinentie absorptiemateriaal, kunnen niet gezien worden als incontinentie absorptiemateriaal en vallen niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Definitief advies

Aanvullende informatie

Bij de aanvullende informatie zit een brief van verweerder, productinformatie en een reactie van het merk Pampers over de samenstelling van de luiers die verzekerde gebruikt aan verzoeker.

Verweerder schrijft dat zwemluiers zijn gemaakt van speciaal, niet absorberend materiaal en een kleine absorptie hebben, genoeg om een beetje urine op te vangen. De urine wordt vastgehouden maar niet vergelijkbaar zoals bij regulier incontinentiemateriaal. Absorberend incontinentiemateriaal bevat korrels. Die zorgen ervoor dat de urine wordt omgezet in een soort gel. Het wordt vastgehouden en ingekapseld ook nemen deze korrels geur weg.

Zwemluiers hebben beperkte absorptie, wanneer deze in contact komt met water zal de urine er weer uitspoelen. Tijdens het zwemmen wordt er geen urine opgenomen, aldus de zorgverzekeraar. Een normale luier gemaakt van incontinentie absorptiemateriaal is gemaakt om te absorberen. Een normale luier zou zich in het water helemaal volzuigen en afzakken of een kind kunnen laten zinken.

Verweerder heeft daarbij informatie van de fabrikant toegevoegd. Daar staat bij het product Swimmates gearceerd *'this is not an absorbent product'*. Het product Rust Zwemmaatjes staat dat de luier is voorzien van manchetten aan de binnenkant van de benen en een vochtbarrière om darmincontinentie tegen te gaan. Het is ontworpen voor minimale zwelling en valt niet uit elkaar als het nat is waardoor zwembad en badpak schoon blijven.

Ook is er een print screen van Benu apotheek door verweerder aan het dossier toegevoegd, waar staat dat er drie soorten incontinentiemateriaal zijn:

- Absorberend incontinentiemateriaal (vangen urine en ontlasting op)
- Afvoerend incontinentiemateriaal (katheters)
- Overige hulpmiddelen (urine of ontlasting regelen of tegenhouden)

Verzoeker heeft bij het merk Pampers informatie opgevraagd over de samenstelling van de zwemluiers. Pampers geeft de volgende informatie over de samenstelling van het absorptiemateriaal in hun zwemluiers:

- Cellulosepulp: zachte, donzige vezels die zijn afgeleid van verantwoord geproduceerde houtpulp om vloeistof te helpen absorberen. Deze pulp helpt urine en vloeibare poep te absorberen en vast te houden
- Polypropyleen en polytheen: Absorb Away later :die nattigheid wegtrekt om de baby droog te houden voor optimaal comfort en prestaties
- Polyester: gesponnen zachte vezels, gebruikt om nattigheid te absorberen en tegelijkertijd comfort te bieden aan de baby.

Ook is het verslag van de hoorzitting toegevoegd in het dossier. Vastgesteld wordt dat niet in geschil is dat verzekerde is aangewezen op de zwemluiers maar de vraag of de zwemluiers die worden gebruikt aan te merken zijn als verzekerde prestatie op grond van de Zvw.

De ingeschakelde jurist van verzoeker geeft aan dat verweerder in eerste instantie had aangegeven dat verzekerde redelijkerwijs was aangewezen op de zwemluiers en hier aanspraak op kon maken. Later kwam verweerder hierop terug, omdat er vragen waren over het absorptievermogen van de luiers. Hoewel niet ter discussie staat dat zwemluiers niet hetzelfde absorptievermogen hebben als reguliere luiers, staat vast dat zwemluiers urine opvangen in water. De stelling dat zwemluiers geen absorberend incontinentiemateriaal zijn, is dus kennelijk onjuist aldus de jurist.

Verweerder verklaart dat zwemluiers als incontinentiemateriaal konden worden aangemerkt. Volgens de betrokken hulpmiddelenleveranciers was dit echter niet het geval, omdat deze geen absorberend incontinentiemateriaal bevatten. In dat geval is geen sprake van een verzekerde prestatie, hetgeen ook door het Zorginstituut in zijn voorlopig advies wordt bevestigd.

Verweerder heeft contact opgenomen met meerdere fabrikanten van zwemluiers en deze hebben allemaal bevestigd dat zwemluiers niet beschikken over absorberend incontinentiemateriaal. Dit zou daarnaast gevaarlijk zijn, omdat de zwemluier dan volledig opzwelt in water en het kind onder water kan trekken. Verweerder betwist niet dat zwemluiers enig absorberend vermogen hebben, net zoals kleding, maar dat wil niet zeggen dat sprake is van incontinentiemateriaal. Daarnaast verliest de luier het absorberend vermogen zodra deze in aanraking komt met vocht en geen urine meer op kan vangen.

Een commissielid geeft aan dat op de website van Huggies Little swimmers 'Unique diaper layer. Absorbent material will not swell in water' staat. En vraagt zich af of dan sprake is van speciaal absorptiemateriaal of niet.

De jurist van verzoeker merkt verder op dat de discussie tot op heden beperkt is gebleven tot het absorptievermogen van een zwemluier van urine, maar dat verzekerde ook incontinent is van feces. Volgens haar staat niet ter discussie dat zwemluiers dit kunnen opvangen en ook om die reden sprake is van incontinentiemateriaal.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

In artikel 2.11 van de Rzv is de aanspraak op uitwendige hulpmiddelen te gebruiken bij urinelozing en defecatie geregeld. In lid 2 van ditzelfde artikel staat dat de zorg absorberende incontinentie absorptiematerialen omvat voor een paar indicaties.

In de toelichting bij artikel 2.11 lid 2 van de Rzv staat dat bij de lichaamsgedragen absorberende incontinentiematerialen die onder de te verzekeren prestatie vallen het onder meer om inlegverbanden die gefixeerd worden met netbroekjes of in goed passend ondergoed worden gedragen dan wel absorberende incontinentiebroeken/-pants. Ook anaaltampons en spoelapparatuur voor anaalspoelen vallen onder de te verzekeren prestatie.

Vastgesteld kan worden dat het absorberend vermogen van zwemluiers niet vergelijkbaar is met reguliere luiers in verband met onder andere verdrinkingsgevaar. De functie van de zwemluier lijkt te zijn het tegenhouden en opvangen van urine en feces, zodat dit niet in het water terecht komt. De absorptie is minimaal, maar niet afwezig aldus de productinformatie.

De regelgeving gaat ervan uit dat als het (lichaamsgedragen) incontinentiemateriaal absorberend is, dit onder de omschrijving en dus de aanspraak zou kunnen vallen. De regelgeving spreekt namelijk van *absorberend* incontinentie absorptiemateriaal. Hoe groot het absorberend vermogen moet zijn is niet vastgelegd in de regelgeving. Het Zorginstituut kan deze vraag ook niet beantwoorden.

Uit de bij het dossier toegevoegde informatie en hoorzittingsverslag blijkt dat niet onbetwist door verweerder gesteld kan worden dat een (blijkbaar bestaande) absorberende zwemluier niet onder de aanspraak zou kunnen vallen. Het is aan verweerder om het meest adequate en doelmatige hulpmiddel voor verzekerde vast te stellen.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

De regelgeving gaat ervan uit dat als het (lichaamsgedragen) incontinentiemateriaal absorberend is, dit onder de omschrijving en dus de aanspraak zou kunnen vallen. Hoe groot het absorberend vermogen moet zijn is niet vastgelegd in de regelgeving en het Zorginstituut kan deze vraag ook niet beantwoorden. Het is aan verweerder om het meest adequate en doelmatige hulpmiddel voor verzekerde vast te stellen.

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 17 mei 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van zwemluiers.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel B.3 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelen omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzekerde is vijf jaar oud en heeft een ontwikkelingsachterstand, als gevolg waarvan hij nog niet zindelijk is. Op de school waar verzekerde speciaal onderwijs volgt is een zwembad. Verzoeker wil voor verzekerde zwemluiers vergoed krijgen ten laste van de basisverzekering.

Verweerder heeft in eerste instantie het verzoek afgewezen en aangevoerd dat er in de basisverzekering geen vergoeding is opgenomen voor zwemluiers. Verweerder heeft ook de vraag gesteld aan het Zorginstituut of zwemluiers kunnen vallen onder de aanspraak artikel 2.11, 2e lid van de Regeling zorgverzekering (Rzv).

Het Zorginstituut heeft de volgende reactie gegeven:

'Hartelijk dank voor uw bericht. Het standpunt dat speciaal ondergoed - waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie - hansops of speciale zwembekleding niet onder de te verzekeren prestatie valt, met uitzondering van wegwerpfixatiebroeken ofwel netbroeken, geldt nog wel.

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie-absorptiemateriaal, kunnen echter vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Uit dit artikel volgt dat voor kinderen van drie en vier jaar met een niet-fysiologische vorm van incontinentie absorberende incontinentiematerialen onder de te verzekeren prestatie vallen. Kinderen tot drie jaar hebben nooit recht op vergoeding van incontinentie-absorptiemateriaal.

Kinderen van vijf jaar en ouder kunnen aanspraak maken op vergoeding van incontinentie-absorptiemateriaal ongeacht de vorm van de incontinentie, tenzij alleen sprake is van kortdurende incontinentie of nachtelijk bedplassen (enuresis nocturna).'

Hiertoe heeft verweerder besloten dat de aangevraagde zwemluiers vallen onder de aanspraak.

Verweerder heeft op een later moment aangegeven dat zwemluiers niet gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal. Verweerder heeft toen aanleiding gezien om een nadere vraag te stellen aan het Zorginstituut.

Het Zorginstituut heeft hierop de volgende reactie gegeven:

'In onze eerste reactie hebben wij aangegeven dat zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie-absorptiemateriaal, kunnen vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Dit betekent dat als zwemluiers geen incontinentieabsorptie materiaal bevatten, zij dus niet onder de aanspraak kunnen vallen. Inmiddels hebben wij begrepen dat zwemluiers nooit gemaakt zijn van absorberend materiaal. Zwemluiers kunnen daarom niet gezien worden als incontinentieabsorptie materiaal en vallen dus niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.'

Hiertoe heeft verweerder de aanvraag voor vergoeding van de zwemluiers afgewezen, omdat de aangevraagde zwemluiers niet vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Verweerder heeft uit coulance aangegeven een wasbare zwemluier te willen vergoeden. Verweerder geeft aan dat deze wasbare zwemluier verstelbaar is en dus jaren mee kan.

Juridisch kader

De aanspraak op uitwendige hulpmiddelen te gebruiken bij urinelozing en defecatie is neergelegd in artikel 2.6 onder d van de Rzv en nader uitgewerkt in artikel 2.11 van de Rzv.

Volgens artikel 2.11 van de Rzv omvatten hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel d, uitwendige hulpmiddelen met al dan niet inwendige onderdelen te gebruiken bij stoornissen in de functies gerelateerd aan urinelozing en defecatie.

De zorg omvat ingevolge artikel 2.11, lid 2 van de Rzv absorberende incontinentie-absorptiematerialen voor:

- Kinderen van drie of vier jaar als sprake is van een niet-fysiologische vorm van incontinentie. In de toelichting bij de Rzv staat nader omschreven dat de term 'niet-fysiologische vorm van incontinentie' betekent dat sprake is van ongewild urineverlies op basis van een anatomische afwijking aan de urine- en/of darmwegen dan wel een neurologische aandoening waarbij op voorhand vaststaat dat verzekerde nooit continent zal zijn.
- Voor verzekerden van vijf jaar of ouder, tenzij sprake is van kortdurende incontinentie of van enuresis nocturna.

Kinderen tot drie jaar hebben nooit recht op vergoeding van incontinentiemateriaal.

In artikel 2.11, 3e lid van de Rzv staat wat uitgesloten is van de aanspraak. Voor zover relevant in dit geschil, staat in de toelichting bij de Rzv dat er speciale kleding op de markt is voor zowel mensen met een stoma als mensen met incontinentieproblemen. Het gaat dan bijvoorbeeld om speciaal ondergoed – waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie – hansops of speciale zwemkleding. Ook bestaan banden en hoesjes om de stoma en het stomazakje te verbergen. Dergelijke kleding valt niet onder de te verzekeren prestatie, met uitzondering van wegwerpfixatiebroeken ofwel netbroeken. Door de mogelijkheid om netbroekjes te verstrekken kan worden tegengegaan dat een verschuiving plaatsvindt van de goedkopere tweedelige systemen (inlegverbanden met fixatiebroekje) naar de duurdere eendelige systemen (incontinentiepants).

Beoordeling

De informatie in het dossier is juridisch beoordeeld.

Uit het dossier blijkt dat de vraag of verzekerde een indicatie heeft voor incontinentiemateriaal niet in geschil is. De vraag in geschil is of de zwemluiers vallen onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Het Zorginstituut wil graag nogmaals opmerken, dat het advies van het Zorginstituut geen betrekking kan hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Zoals reeds uiteengezet valt speciale kleding voor zowel mensen met een stoma als mensen met incontinentieproblemen niet onder de aanspraak. Het gaat dan bijvoorbeeld om speciaal ondergoed – waaronder duurzame textiele fixatiebroeken bij incontinentie – hansops of speciale zwemkleding.

Uit de beschikbare informatie in het dossier blijkt dat de aangevraagde zwemluiers niet aangemerkt worden als de in artikel 2.11, 3e lid, onderdeel c Rzv van vergoeding uitgesloten speciale zwemkleding.

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie absorptiemateriaal, kunnen vallen onder artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Het onderscheid zit hem in het wel of niet absorberen.

Verweerder heeft aangegeven dat zwemluiers nooit gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal. Zwemluiers kunnen daarom niet gezien worden als incontinentie absorptiemateriaal en vallen niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Conclusie

Zwemluiers, als daarmee bedoeld wordt incontinentie absorptiemateriaal, kunnen vallen onder artikel 2.11, 2e lid van de Rzv. Als zwemluiers niet gemaakt zijn van incontinentie absorptiemateriaal, vallen deze niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Zwemluiers die niet bestaan uit incontinentie absorptiemateriaal, kunnen niet gezien worden als incontinentie absorptiemateriaal en vallen niet onder de aanspraak van artikel 2.11, 2e lid van de Rzv.